

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-28/2025-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Kristine Senjak Krunić, članova vijeća te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničara u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Radnička cesta 21, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, u postupku inspekcijskog nadzora, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti Klasa: UP/I-344-07/24-01/28, Urbroj: 376-05-2419 od 13. siječnja 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj u svojstvu operatora sa značajnom tržišnom snagom u periodu od siječnja 2024. do 9. studenoga 2024. postupao protivno regulatornim obvezama iz članka 101., 102. i 103. Zakona o elektroničkim komunikacijama odnosno regulatornom obvezom transparentnosti uz obvezu objave standardne ponude, regulatornom obvezom nediskriminacije, kako su mu određene Odlukom Vijeća tuženika o analizi tržišta, Klasa: UP/I-344-01/22-03/04, Urbroj: 376-05-1-23-41 od 27. srpnja 2023. jer nije 30 dana unaprijed obavještavao operatore korisnika putem B2B servisa o izgradnji nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan u mreži HT-a, odnosno instalaciji FTTB/FTTDP DSLAM-a te mu se zabranjuje svako takvo postupanje
2. Tužitelj osporava pravilnost i zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešne primjene primjenjivog prava i pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je njegova obveza kako i u kojim rokovima obavještavati operatore i korisnike o dostupnosti FTTH pristupne mreže definirana ne samo odredbom članka 4. točka 1. točka stavak 46. Standardne ponude, već i u Odluci Vijeća HAKOM-a od 15. prosinca 2011. pa kako je za istu obvezu tužitelj dužan poštivati oba roka, navodi da je postupao na jedini mogući način. Ističe da je obavezan podatke o dostupnosti pristupne FTTH mreže davati najkasnije 60 dana prije početka pružanja maloprodajne usluge, a 30 dana unaprijed obavještavati operatore korisnike putem B2B servisa o izgradnji nove

svjetlovodne instalacije do ulaza u stan. Kako se samo za one adrese koje su do definiranog datuma spojene na optičku instalaciju do ulaza u stan može utvrditi da su s određenim datumom dovršene i dostupne za pružanje usluga putem optičke mreže pri čemu ističe da je u praksi trenutak izgradnje nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan i trenutak početka pružanja maloprodajnih usluga od strane tužitelja i veleprodajnih operatora. Smatra da se postupanjem po propisanom roku od minimalno 60 dana unaprijed konzumira i kraći rok od 30 dana unaprijed propisan za dostavu podataka o izgrađenosti svjetlovodne vertikale do stana, zbog čega smatra netočnim zaključak tuženika da je prekršio regulatorne obveze transparentnosti i nediskriminacije zbog toga što nije 30 dana unaprijed obavještavao operatore korisnike putem B2B servisa, jer se predmetna obveza treba promatrati u kontekstu spomenute obveze iz Odluke o izmjenama Standardne ponude o dostavi podataka o dostupnosti pristupne mreže tužitelja najkasnije 60 dana prije početka pružanja maloprodajne usluge, a kojim obvezama je tužitelj udovoljio. Ističe da tuženik ne navodi kada su informacije o dostupnosti svjetlovodne infrastrukture na trinaest spornih lokacija postale dostupne maloprodajnom dijelu tužitelja odnosno jesu li postale dostupne maloprodaji tužitelja prije nego veleprodajnim operatorima korisnicima pa da bi se moglo zaključiti da su veleprodajni operatori bili diskriminirani. Ističe da tuženik nije utvrđivao činjenicu jesu li operatori korisnici mogli reagirati jednako brzo kao i maloprodajni dio tužitelja. Navodi da su maloprodaja tužitelja i operatori korisnici istovremeno kroz HT-ove IT sustave imali dostupnu informaciju o dovršenosti FTTH pristupne mreže na predmetnih trinaest lokacija. Kako tužitelj nije utvrđivao je li došlo do asimetrije informacija, odnosno je li maloprodajni dio tužitelja predmetne podatke dobio prije nego su uvršteni u IT sustave tužitelja i time postale dostupne operatorima korisnicima, smatra da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, a ova bitna činjenica odnosno dostupnost predmetnog podatka bila je istovremeno dostupna i maloprodajnom dijelu tužitelja i operatorima korisnicima. Predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje.

3. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu koji u cijelosti ostaje kod razloga na kojima temelji osporeno rješenje. Dodatno obrazlaže razloge neslaganja s tužbenim navodima i predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.
4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.
5. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ovlašteni inspektor tužitelja proveo inspekcijski nadzor dana 25. travnja 2024. nad tužiteljem radi provjere njegovog postupanja sukladno regulatornim obvezama iz članka 101., 102. i 103. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 76/22. i 14/21.).
6. Odredbom članka 101. navedenog Zakona propisana je ovlast tuženika da odlukom odredi regulatorne obveze iz članka 102. do 107. i članka 109. do 113. istog Zakona. Prema odredbi članka 102. ovog Zakona tuženik može operatorima odrediti obvezu u vezi s međupovezivanjem i/ili pristupom tako da učine javno dostupnim određene podatke. Člankom 103. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisana je ovlast tuženika da odredi operatorima obvezu nediskriminacije u vezi s međupovezivanjem i/ili pristupom.
7. Odlukom o analizi tržišta i regulatornim obvezama tuženik je tužitelju kao operatoru sa značajnom tržišnom snagom na tržištu odredio obvezu transparentnosti na način da mora objaviti Standardnu ponudu za sve usluge za koje mora omogućiti pristup kako je definirano u obvezi pristupa, u Poglavlju VIII. točka 1. iste Odluke. Navedenim poglavljem tužitelju je određena obveza osigurati podršku sukladno međunarodnim standardima, putem Web aplikacije kao i korištenjem aplikativnih sučelja koja omogućavaju računalnu razmjenu

- podataka, informacijskih sustava - B2B pristup, uz obvezu ažuriranja podataka u što kraćem roku. U okviru obveze transparentnosti tužitelj je obavezan omogućiti informacije o dostupnosti širokopojasne ADSL/BDSL/G.FAST pristupne mreže i FTTH pristupne mreže na području RH, s tim što podaci o dostupnosti FTTH pristupne mreže trebaju biti dostupni u skladu s Odlukom Vijeća tuženika od 15. prosinca 2011. kojom je izmijenjena odluka o Standardnoj ponudi. Točkom 46. izričito je propisano da je tužitelj 30 dana unaprijed dužan obavještavati operatore korisnike putem B2B servisa o izgradnji nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan u mreži HT-a odnosno o instalaciji FTTB/FTTDP DSLAM-a.
8. Odlukom o analizi tržišta i regulatornim obvezama tužitelju je kao operatoru sa značajnom tržišnom snagom na tržištu određena i obveza nediskriminacije sa ciljem sprečavanja korištenja informacija, odnosno uskraćivanja informacija operatorima korisnicima u odnosu na maloprodajni dio tužitelja, kako bi operatori korisnici koji koriste ili namjeravaju koristiti veleprodajnu uslugu tužitelja za pružanje konkretnih usluga na predmetnom maloprodajnom tržištu ravnopravno sudjelovali.
 9. U provedenom inspekcijskom nadzoru na temelju podataka dostavljenih od strane tužitelja, tuženik je utvrdio da tužitelj na trinaest adresa koje se odnose na obiteljske kuće nije postupao u skladu s regulatornim obvezama transparentnosti i nediskriminacije jer nije 30 dana unaprijed obavijestio operatore korisnike putem B2B servisa o izgradnji nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan u mreži HT-a, već je nudio i potpisivao ugovore s krajnjim korisnicima za pružanje usluga na predmetnim adresama.
 10. Rješenjem tuženika za svaki od trinaest objekata navedena je adresa kao i kada su informacije u B2B servisu bile dostupne te kada je tužitelj sam s korisnikom potpisao ugovor.
 11. Temeljem prikupljenih podataka tuženik je utvrdio da tužitelj nije pravovremeno, odnosno 30 dana unaprijed obavijestio operatore korisnike da će pojedine adrese biti dostupne za uključenje za 30 dana čime ostali operatori korisnici nisu imali pravovremene informacije o proširenju svjetlosne infrastrukture, a time se nisu mogli pripremiti za pravovremeno pružanje usluga.
 12. Tijekom postupka pred tuženikom tužitelj je iznosio prigovor prema kojem se njegova obveza ne odnosi na obiteljske kuće, već samo na stambene zgrade. Ovaj prigovor je pravilno tuženik odbio jer je ova obveza definirana Standardnom ponudom u članku 4.1. točka 24.
 13. Tužbenim navodima tužitelj ukazuje da su mu Odlukom o izmjeni Standardne ponude iz 2011. godine određene dvije obveze i to rok od 60 dana prije početka pružanja maloprodajne usluge te rok od 30 dana unaprijed za dostavu podataka o izgradnji nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan. Smatra da se postupanjem po propisanom roku od 60 dana konzumira i kraći rok od 30 dana. Međutim, ovo stajalište tužitelja ne proizlazi iz odredbe članka 4.1. Standardne ponude, budući da ista izričito propisuje dva različita roka u kojima je tužitelj dužan davati informacije.
 14. Kako je tijekom provedenog inspekcijskog nadzora utvrđeno da tužitelj nije ažurirao podatke o izgrađenosti nove svjetlovodne instalacije i to u razdoblju od više od 6 mjeseci to je pravilno i na zakonu osnovano nadležni inspektor osporenim rješenjem utvrdio kako je tužitelj postupao protivno regulatornim obvezama iz članka 101., 102. i 103. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

15. U provedenom postupku neprijeporno utvrđeno da tužitelj podatke o dostupnosti pristupne FTTH mreže odnosno podatke o izgradnji nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan, nije pružao operatorima korisnicima u propisanim rokovima, već su njegove informacije bile neažurne. Stoga tužbeni razlozi kojima tužitelj ukazuje da niti njegova maloprodaja nije imala podatke o izgradnji nove svjetlovodne instalacije do ulaza u stan, prije ostalih operatora korisnika, nije niti može biti od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari.
16. Slijedom navedenog, razlozi na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika. Stoga je na temelju odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.) odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 25. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner